

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 mai 2013

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 7 novembre 1969
relative à l'application
de la sécurité sociale
aux titulaires d'une licence
de "coureur cycliste professionnel"**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES SOCIALES
PAR
M. **Vincent SAMPAOLI**

SOMMAIRE

Page

I. Exposé introductif	3
II. Discussion générale.....	3
III. Discussion des articles et votes.....	8

Documents précédents:

Doc 53 2263/ (2011/2012):

- 001: Proposition de loi de Mme Van Cauter, MM. Geerts et Brotcorne, Mme Galant et MM. Mayeur et Van den Bergh.
002: Amendement.

Voir aussi:

- 004: Texte adopté par la commission.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 mei 2013

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
7 november 1969 betreffende de toepassing
van de socialezekerheidswetgeving
op de houders van een vergunning
"beroepsrenner"**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE ZAKEN
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Vincent SAMPAOLI**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Algemene bespreking.....	3
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	8

Voorgaande documenten:

Doc 53 2263/ (2011/2012):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter, de heren Geerts en Brotcorne, mevrouw Galant en de heren Mayeur en Van den Bergh.
002: Amendement.

Zie ook:

- 004: Tekst aangenomen door de commissie.

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**
Président/Voorzitter: Yvan Mayeur

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA	Siegfried Bracke, Zuhal Demir, Bert Maertens, Nadia Sminate
PS	Jean-Marc Delizée, Yvan Mayeur, Vincent Sampaoli, Bruno Van Grootenhulle
CD&V	Nahima Lanjri, Stefaan Vercamer
MR	David Clarinval, Valérie De Bue
sp.a	Meryame Kitir
Ecolo-Groen	Zoé Genot
Open Vld	Mathias De Clercq
VB	Guy Dhaeseleer
cdH	Catherine Fonck

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Ingeborg De Meulemeester, Els Demol, Karolien Grosemans, Miranda Van Eetvelde, Reinilde Van Moer
Marie-Claire Lambert, Franco Seminara, Özlem Özen
Sonja Becq, Gerald Kindermans, Bercy Slegers
Denis Ducarme, Philippe Goffin, Valérie Warzée-Caverenne
Hans Bonte, Rosaline Mouton
Wouter De Vriendt, Georges Gilkinet
Carina Van Cauter, Lieve Wierinck
Rita De Bont, Barbara Pas
Georges Dallemane, Marie-Martine Schyns

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
LDD	:	Lijst Dedecker
MLD	:	Mouvement pour la Liberté et la Démocratie
INDEP-ONAFH	:	Indépendant-Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants**Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers**

Commandes:
*Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
e-mail : publications@lachambre.be*

Bestellingen:
*Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be*

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de sa réunion du 30 avril 2013.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

Mme Carina Van Cauter (Open Vld), auteur principal de la proposition de loi, renvoie aux développements de sa proposition.

L'objectif essentiel poursuivi par la proposition de loi est de garantir la récupération des cotisations de sécurité sociale auprès des équipes cyclistes qui emploient des coureurs élites avec contrat ayant leur résidence principale en Belgique.

Le mécanisme actuel en vigueur dans notre pays, qui fait de la Royale Ligue vélocipédique belge l'employeur *de jure*, par le biais d'une fiction juridique, de tous les coureurs cyclistes titulaires d'une licence professionnelle délivrée par ladite Ligue, est maintenu. La Ligue est donc tenue au paiement des cotisations sociales (dans le cadre de la loi du 7 novembre 1969, il s'agit de cotisations forfaitaires) en faveur des coureurs élites avec contrat, qui seront irréfragablement présumés se trouver dans les liens d'un contrat de travail d'employé, et non plus d'ouvrier.

La condition que la délivrance de la licence de "coureur élite avec contrat" (anciennement appelée licence de "coureur cycliste professionnel") est subordonnée à la constitution d'une garantie par des tiers (comprendre: les équipes cyclistes), à concurrence du montant payé en cotisations sociales par la Ligue au titre de ses obligations d'employeur, préserve les droits de cette dernière, et, indirectement, ceux de la sécurité sociale.

Ce faisant, on garantit une protection sociale effective des coureurs professionnels en Belgique tout en préservant les intérêts de la sécurité sociale et en s'assurant que les équipes cyclistes y contribueront effectivement.

II. — DISCUSSION GÉNÉRALE

M. David Geerts (sp.a) rappelle que le statut social des coureurs cyclistes était anciennement particulièrement obscur (*cf.* la catégorie des "amateurs libres"). Le législateur a instauré, en 1969, une présomption irréfragable en vertu de laquelle le coureur cycliste professionnel est engagé dans les liens d'un contrat de travail (d'ouvrier), présomption qui est maintenue par la proposition (moyennant le changement sous le régime

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergadering van 30 april 2013.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld), hoofdindiner van het wetsvoorstel, verwijst naar de toelichting bij haar wetsvoorstel.

Het hoofddoel van het wetsvoorstel is te waarborgen dat de socialezekerheidsbijdragen worden gerecupereerd bij de wielerploegen die eliterenners met contract met hoofdverblijfplaats in België in dienst hebben.

De in ons land vigerende regeling, op grond waarvan de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond bij wijze van een juridische fictie *de jure* de werkgever is van alle wielrenners die houder zijn van een door die Bond uitgereikte beroepsvergunning, wordt gehandhaafd. De Bond moet dus de socialezekerheidsbijdragen betalen (bij de wet van 7 november 1969 gaat het om forfaitaire bijdragen) ten behoeve van de eliterenners met contract, van wie onweerlegbaar wordt vermoed dat zij met die Bond een arbeidsovereenkomst hebben als bediende, en niet langer als arbeider.

De voorwaarde dat de afgifte van de vergunning "eliterenner met contract" (die vroeger een vergunning van "beroepsrenner" werd genoemd) onderworpen is aan een borgstelling door derden (lees: de wielerploegen) ten belope van de door de Bond betaalde sociale bijdragen in hoofde van zijn werkgeversverplichtingen, vrijwaart de rechten van de Bond en, indirect, die van de sociale zekerheid.

Aldus wordt een daadwerkelijke sociale bescherming gewaarborgd voor de beroepswielrenners in België, met dien verstande dat de belangen van de sociale zekerheid worden gevrijwaard en dat ervoor wordt gezorgd dat de wielerploegen daar daadwerkelijk zullen toe bijdragen.

II. — ALGEMENE BESPREKING

De heer David Geerts (sp.a) herinnert eraan dat de sociale rechtspositie van de wielrenners vroeger bijzonder obscuur was (*cf.* categorie van de "vrije liefhebbers"). In 1969 heeft de wetgever het onweerlegbaar vermoeden ingevoerd dat de beroepsrenner verbonden is door een arbeidsovereenkomst (voor arbeiders); dit wetsvoorstel handhaaft dat vermoeden, maar voortaan in het stelsel van de arbeidsovereenkomst voor

du contrat de travail d'employé). Ce que la proposition introduit, c'est la possibilité pour la Royale Ligue vélocipédique belge de pouvoir répercuter, au stade de l'octroi de la licence, y compris à l'égard d'équipes cyclistes établies, par exemple, au Kazakhstan, les coûts qu'elle est appelée à supporter au titre des cotisations sociales.

M. Siegfried Bracke (N-VA) partage naturellement l'objectif principal qui consiste à garantir aux coureurs cyclistes professionnels un statut social décent, et ne s'oppose pas aux modifications techniques apportées par ailleurs par la proposition.

Il s'interroge cependant sur le mécanisme retenu pour assurer l'existence de ce statut social, en l'occurrence le recours à la fiction juridique selon laquelle c'est la Royale Ligue vélocipédique belge qui est réputée être l'employeur des cyclistes professionnels qui ont leur résidence principale en Belgique; on méconnaît de la sorte le véritable employeur, qui est une équipe cycliste commerciale, éventuellement étrangère et non-dénuee de moyens, mais dont on doute qu'elle soit disposée à garantir une protection sociale correcte à ses propres coureurs et de rembourser les cotisations sociales payées par la Ligue. Le choix du mécanisme retenu pour assurer le statut social des coureurs cyclistes valide ce schéma malsain.

Il conviendrait de mettre les acteurs concernés (équipes et coureurs) face à leurs responsabilités, et soit considérer que ces équipes commerciales sont les véritables employeurs des coureurs, avec pour conséquence qu'elles doivent payer des cotisations de sécurité sociale, soit que les coureurs exercent une activité indépendante, au moins pour partie (que l'on songe notamment aux actions promotionnelles des coureurs, qui s'exercent souvent en dehors du cadre de l'équipe cycliste).

Aux yeux de l'intervenant, le choix d'un système dérogatoire, et propre au monde du cyclisme professionnel, de cotisations sociales forfaitaires ne se justifie pas. Ne faudrait-il pas plutôt envisager une uniformisation du statut social de l'ensemble des sportifs professionnels, sans retenues sociales forfaitaires?

L'ensemble de la démarche donne à penser que le législateur, plutôt que de s'attaquer à la loi de la jungle qui semble régner dans le domaine du cyclisme professionnel, préfère s'y adapter. On n'est pas très loin de la position de certains à l'égard du phénomène du dopage, qui, plutôt que de le condamner en bloc, estiment qu'il faudrait plutôt le réguler à la marge (*cf. position de certaines fédérations sportives américaines*).

bedienden. Nieuw is dat dit wetsvoorstel erin voorziet dat de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond bij de toekenning van de vergunning de kosten van de betaalde socialezekerheidsbijdragen kan terugvorderen, ook van wielerploegen die bijvoorbeeld in Kazachstan gevestigd zijn.

De heer Siegfried Bracke (N-VA) gaat uiteraard akkoord met de hoofddoelstelling van dit wetsvoorstel, namelijk de beroepsrenners een degelijk sociaal statuut waarborgen, en heeft geen bezwaar tegen de technische wijzigingen waarin het wetsvoorstel voorts voorziet.

Wel heeft hij vragen bij het gekozen mechanisme om dat sociaal statuut te bewerkstelligen, meer bepaald de in het leven geroepen juridische fictie dat de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond geacht wordt de werkgever te zijn van de beroepsrenners die hun hoofdverblijfplaats in België hebben; aldus wordt voorbijgegaan aan de echte werkgever, namelijk een commercieel, al dan niet buitenlands wielerteam, met voldoende financiële middelen, maar waarvan het niet zeker is of het een correcte sociale bescherming aan zijn eigen renners zal willen bieden en de door de Wielrijdersbond betaalde sociale bijdragen zal terugbetaLEN. Door voor een dergelijk mechanisme te kiezen om het sociaal statuut van de wielrenners te waarborgen, helpt men volgens de spreker die ongezonde praktijk mee in stand houden.

Het is raadzaam de betrokken actoren (wielerteams én wielrenners) op hun verantwoordelijkheid te wijzen en ervan uit te gaan, ofwel dat die commerciële wielerteams volwaardige werkgevers van de wielrenners zijn en in die hoedanigheid ook socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn, ofwel dat de wielrenners een zelfstandige activiteit uitoefenen, althans gedeeltelijk (zie meer bepaald de promotionele randactiviteiten die zich vaak buiten het team afspeLEN).

Een voor de beroepswielrenners afwijkende regeling inzake forfaitaire sociale bijdragen is volgens de spreker niet gerechtvaardigd. Zou men niet veeleer een uniformering van het sociaal statuut van alle beroeps-sporters moeten overwegen, zonder forfaitaire sociale inhoudingen?

De hele demarche wekt de indruk dat de wetgever er de voorkeur aan geeft zich aan te passen aan de wet van de jungle die kennelijk in de wereld van de beroepsrenners heerst in plaats van ze aan te pakken. Men komt aardig in de buurt van het standpunt van sommigen ten aanzien van het verschijnsel doping: in plaats van het in zijn geheel te veroordelen, vinden zij dat men het veeleer marginaal zou moeten reguleren (zie het standpunt van sommige Amerikaanse sportfederaties).

Par ailleurs, l'intervenant souhaiterait savoir si on a anticipé les réactions éventuelles des équipes cyclistes étrangères, notamment en ce qui concerne le risque de délocalisation des coureurs. A-t-on eu des contacts avec ces équipes étrangères pour évaluer ce risque?

Enfin, la Royale Ligue vélocipédique belge ne reçoit-elle pas, au travers de la proposition, un pouvoir excessif, maintenant que l'octroi de la licence est conditionné à la constitution de garanties? On peut également s'interroger sur la nature de la rémunération prévue en faveur de la Ligue: la proposition ne mentionne en effet pas les modalités de calcul de la rétribution prévue au profit de cette dernière.

Si les objectifs de la proposition sont évidemment louables, il subsiste aux yeux de l'orateur encore trop de zones d'ombre. En conséquence, celui-ci ne peut apporter son soutien au texte à l'examen.

M. David Clarinval (MR) défend la proposition sur son principe, mais il s'interroge sur les effets pervers potentiels de la principale mesure à l'examen. Le risque d'une délocalisation des coureurs, et principalement des grands coureurs, qui iraient s'établir à l'étranger pour se placer sous un statut classique d'indépendant, a-t-il été soigneusement évalué? Le risque ne concerne d'ailleurs pas que les grands noms du cyclisme, quand on songe que les moyens de pression des "porteurs d'eau" sur leur équipe sont limités ...

M. Yvan Mayeur (PS) tient à rappeler que l'objectif de la proposition est somme toute de répondre à une difficulté concrète rencontrée par la Royale Ligue vélocipédique belge en ce qui concerne la récupération des cotisations sociales (forfaictaires) auprès des équipes cyclistes, singulièrement celles qui sont établies à l'étranger.

On s'assure de la sorte que les coureurs cyclistes professionnels bénéficient en Belgique d'un statut social correct, en évitant le phénomène des faux indépendants dans ce secteur, et on permet de garantir des rentrées en termes de cotisations sociales, même s'il est vrai qu'on peut regretter le recours au système du forfait.

La proposition de loi instaure, via le conditionnement de l'octroi de la licence par la Ligue, un rapport de force, en faveur de cette dernière, ce qui permettra de contraindre les équipes cyclistes de contribuer de manière effective au financement de la protection sociale de leurs coureurs, ce qui ne va pas de soi à l'heure actuelle.

Voorts wenst de spreker te weten of men is vooruit-gelopen op de eventuele reacties van de buitenlandse wielerploegen, onder meer inzake het risico van delokalisatie van de renners. Zijn er contacten geweest met de buitenlandse ploegen om dat risico te beoordelen?

Krijgt de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond, via het wetsvoorstel, geen buitensporige grote macht doordat het verlenen van de vergunning onderworpen is aan de voorwaarde van de samenstelling van een waarborg? Men kan zich ook vragen stellen bij de aard van de bezoldiging ten behoeve van de Bond: het wetsvoorstel bepaalt immers niet de nadere regels voor de berekening van de retributie voor de Bond.

De doelstellingen van het wetsvoorstel zijn weliswaar lovenswaardig, maar volgens de spreker blijven er nog te veel onduidelijkheden. Bijgevolg kan hij de voorliggende tekst niet steunen.

De heer David Clarinval (MR) verdedigt het principe van het wetsvoorstel, maar hij heeft vragen bij de eventuele kwalijke gevolgen van de belangrijkste voorliggende maatregel. Werd het risico van een delokalisatie van de renners en meer in het bijzonder van de toprenners, die zich in het buitenland zouden vestigen onder een traditioneel zelfstandigenstatuut, zorgvuldig geëvalueerd? Het risico betreft trouwens niet alleen de grote namen van de wielerSport, als men bedenkt dat de middelen van de "waterdragers" om druk uit oefenen op hun ploeg beperkt zijn ...

De heer Yvan Mayeur (PS) herinnert eraan dat het doel van het wetsvoorstel er eigenlijk in bestaat een oplossing aan te reiken voor een concrete moeilijkheid waarmee de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond te kampen heeft inzake de recuperatie van de (forfaitaire) sociale bijdragen bij de wielerploegen en meer bepaald bij die welke in het buitenland gevestigd zijn.

Door het fenomeen van de schijnzelfstandigen in die sector te voorkomen verzekert men er zich aldus van dat de beroepswielrenners in België over een correct sociaal statuut beschikken en zorgt men voor inkomsten uit sociale bijdragen — al kan men het gebruik van de forfaitregeling betreuren.

Door de toekenning van de vergunning door de Bond aan voorwaarden te koppelen creëert het wetsvoorstel een machtsverhouding in het voordeel van laatstgenoemde, waardoor men de wielerploegen zal kunnen dwingen effectief bij te dragen aan de financiering van de sociale bescherming van hun renners — iets wat dezer dagen niet evident is.

Il ne faut pas analyser la proposition sous l'angle des "vedettes" du cyclisme, mais au contraire veiller aux intérêts des sportifs qui ne sont pas des vedettes (les "porteurs d'eau"); la proposition ne touche pas aux conditions actuelles de leur statut social. Certes, le risque de délocalisation ne peut être totalement exclu, mais la responsabilité du législateur belge est de protéger les cyclistes professionnels établis en Belgique, et d'éviter la prolifération de faux indépendants dans le secteur. Par ailleurs, dans un secteur qui brasse beaucoup d'argent, il est normal de mettre en place des mécanismes qui permettent de s'assurer qu'au moins une partie des sommes qui circulent sera effectivement affectée à la protection sociale et à la santé des coureurs. Ne perdons pas de vue les risques, en terme de santé et de pression sanitaire, qui pèsent sur les cyclistes professionnels. Par ailleurs, le pouvoir accordé à la Ligue peut paraître exorbitant, mais c'est dans l'intérêt des coureurs que ce pouvoir lui est reconnu.

M. Jef Van den Bergh (CD&V) insiste sur la dimension pragmatique de la proposition. Il s'agit d'assurer la survie et donc le financement du statut social des cyclistes qui courent sous une licence belge, dont 90 % ne sont en pratique pas indépendants par rapport aux équipes qui les emploient.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) tient à indiquer, par rapport aux doutes exprimés par M. Bracke, que la proposition a essentiellement pour objectif de faire en sorte que les équipes étrangères s'acquittent de leur contribution à la protection sociale des coureurs élites avec contrat ayant une licence belge, protection qui comprend les divers régimes de la sécurité sociale (maladie-invalidité, chômage, pension de retraite et de survie, accidents du travail et allocations familiales) et qui est acquise au coureur élite avec contrat par le fait que ce dernier est censé être employé par la Royale Ligue vélocipédique belge, qui octroie au coureur qui a sa résidence principale en Belgique une licence de coureur élite avec contrat. Il est difficile de faire mieux en termes de protection sociale.

On peut certes regretter qu'il n'y ait pas, à ce jour, d'uniformité en ce qui concerne le régime de protection sociale de l'ensemble des sportifs professionnels, tous sports confondus (dans le football professionnel, par exemple, qui a un régime qui lui est propre, mais où la protection sociale des joueurs n'est aucunement garantie si leur club n'a pas versé les cotisations dues), ou que les cotisations soient perçues seulement sur une base forfaitaire. L'intervenante estime cependant qu'il ne faut pas trop charger la barque, et qu'on ne peut s'attaquer à tous les problèmes en même temps.

Men mag het wetsvoorstel niet analyseren uit de optiek van de wielersterren, maar moet toeziен op de belangen van de sporters die geen sterren zijn (de "waterdragers"); het wetsvoorstel raakt niet aan de huidige voorwaarden van hun sociaal statuut. Het risico van delokalisatie kan zeker niet volledig worden uitgesloten, maar het is de verantwoordelijkheid van de Belgische wetgever om de in België gevestigde beroepsrenners te beschermen en de wildgroei van schijnzelfstandigen in de sector te voorkomen. In een sector waarin veel geld omgaat, is het normaal om mechanismen op te zetten die ervoor zorgen dat ten minste een deel van het geld dat circuleert, ook daadwerkelijk aan de sociale bescherming en de gezondheid van de renners wordt toegewezen. De risico's voor de gezondheid en de gezondheidsdruk op de beroepsrenners mogen niet uit het oog worden verloren. Voorts lijkt de aan de Wielrijdersbond verleende macht misschien buitensporig, maar dat wordt gedaan in het belang van de renners.

De heer Jef Van den Bergh (CD&V) benadrukt de pragmatische kant van het wetsvoorstel. Het gaat erom het voortbestaan en dus de financiering te verzekeren van het sociaal statuut van de renners die met een Belgische vergunning rijden, waarvan in de praktijk 90 % niet onafhankelijk is ten opzichte van de teams die hen in dienst hebben.

Om de twijfels van de heer Bracke weg te nemen wenst *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld)* te stellen dat het wetsvoorstel in wezen tot doel heeft ervoor te zorgen dat de buitenlandse ploegen zich van hun bijdrage aan de sociale bescherming van de eliterenners met contract met een Belgische vergunning kwijten; die bescherming omvat de verschillende vormen van sociale zekerheid (ziekte, invaliditeit, werkloosheid, rust- en overlevingspensioen, arbeidsongevallen en kinderbijslag) en valt de eliterenner met contract ten deel doordat hij geacht wordt werknemer te zijn van de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond, die aan de wielrenner die zijn belangrijkste verplijfplaats in België heeft een vergunning van eliterenner met contract aflevert. Het is moeilijk om op het vlak van sociale bescherming beter te doen.

Men kan weliswaar betreuren dat de sociale beschermingsregeling voor beroepssporters tot dusver verschilt van de ene sporttak tot de andere (het beroepsvoetbal beschikt bijvoorbeeld over een eigen stelsel, maar de sociale bescherming van de spelers is geenszins gewaarborgd wanneer hun club heeft verzuimd de verschuldigde bijdragen te betalen), of nog dat de bijdragen alleen op forfaitaire basis worden geïnd. De spreekster meent echter dat men niet te veel hooi op zijn vork moet nemen en dat het niet mogelijk is alle knelpunten tegelijk weg te werken.

La proposition, qui a été rédigée en concertation avec les acteurs du secteur (dans le football professionnel, par exemple, la fédération n'est pas considérée comme l'employeur pour l'application de la législation relative à la sécurité sociale), traduit un consensus largement partagé en Belgique, où tout le monde estime qu'il faut assurer aux cyclistes courant sous licence belge une protection sociale effective. Que la législation relative à la sécurité sociale varie d'un pays à l'autre est regrettable mais ne doit pas être un prétexte pour ne rien faire.

On maintient en particulier la présomption irréfragable que le coureur se trouve dans les liens d'un contrat de travail (d'employé, et non plus d'ouvrier), ce qui se justifie pleinement dans la mesure où les coureurs sont, en pratique, effectivement soumis à l'autorité de la direction de leur équipe. Cet élément doit donc être maintenu dans le régime de la loi de 1969, sachant cependant que les sportifs qui pratiquent sans contrat de travail ne sont pas visés par ce régime. On doit par ailleurs admettre que la Royale Ligue vélocipédique belge soit rétribuée pour les divers services qu'elle rend aux coureurs (et notamment la fastidieuse répartition des primes de course).

Pour la déléguée de la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de Beliris et des Institutions culturelles fédérales, les cyclistes professionnels sont, comme tous les autres sportifs professionnels, amenés à exercer leur activité, dans le cadre des compétitions, aussi bien en Belgique qu'à l'étranger.

Dès lors qu'il n'est pas possible de déterminer dans quel pays un sportif exerce une partie substantielle de ses activités, il faut avoir égard à l'article 13.1.b du Règlement n° 883/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale, qui dispose que "la personne qui exerce normalement une activité salariée dans deux ou plusieurs États membres est soumise, si elle n'exerce pas une partie substantielle de ses activités dans l'État membre de résidence, à la législation de l'État membre dans lequel l'entreprise ou l'employeur a son siège social ou son siège d'exploitation, si cette personne est salariée par une entreprise ou un employeur".

Pour rappel, c'est la Royale Ligue vélocipédique belge qui est *de jure* l'employeur d'un coureur cycliste courant sous licence belge. Cette règle, issue du règlement de l'Union cycliste internationale, est compatible avec le droit européen. C'est donc le régime de la sécurité sociale belge qui doit être appliqué aux coureurs

Het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel, dat tot stand is gekomen in overleg met de actoren van de sector (bijvoorbeeld in het beroepsvoetbal wordt de federatie niet geacht de werkgever te zijn voor toepassing van de socialezekerheidswetgeving), weerspiegelt een breed gedragen consensus in België, waar iedereen meent dat de renners onder Belgische licentie een effectieve sociale bescherming moet worden gewaarborgd. Dat de socialezekerheidswetgeving verschilt van land tot land, is betreurenswaardig, maar kan absoluut geen reden zijn om stil te zitten.

Men behoudt in het bijzonder het onweerlegbare vermoeden dat de renner een arbeidsovereenkomst heeft (als bediende, niet als arbeider); dit vermoeden is volkomen terecht omdat de renners in de praktijk daadwerkelijk onderworpen zijn aan het gezag van hun teamleiding. Dat element moet dus worden behouden in het stelsel van de wet van 1969, waarbij er wel op wordt gewezen dat de sporters zonder arbeidsovereenkomst niet onder dit stelsel vallen. Voorts moet worden erkend dat de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond wordt vergoed voor zijn uiteenlopende vormen van dienstverlening aan de renners (en meer bepaald voor de tijdrovende verdeling van de koerspremies).

Volgens de vertegenwoordiger van de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en de Federale Culturele Instellingen, moeten de beroepsrenners, net als alle andere beroepssporters, zowel in België als in het buitenland hun activiteiten kunnen uitoefenen en aan competitiesport kunnen doen.

Aangezien onmogelijk kan worden bepaald in welk land een sporter zijn activiteiten grotendeels beoefent, moet rekening worden gehouden met Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, inzonderheid artikel 13.1.b., dat het volgende bepaalt: "Op degene die in twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt te verrichten, is van toepassing: (...) de wetgeving van de lidstaat waar de zetel van de onderneming of het domicilie van de werkgever waarbij hij voornamelijk werkzaam is zich bevindt, indien hij geen substantieel gedeelte van zijn werkzaamheden verricht in de lidstaat waar hij woont."

Juridisch gezien is de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond de werkgever van een wielrenner die onder Belgische licentie rijdt. Die regel uit het reglement van de Internationale Wielerunie is in overeenstemming met het Europees recht. Voor de wielrenners die in het bezit zijn van een licentie uitgereikt door de Koninklijke

cyclistes titulaires d'une licence délivrée par la Royale Ligue vélocipédique belge.

La proposition reçoit dès lors un avis positif aussi bien sur le plan administratif que juridique.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Cet article définit la base de compétence constitutionnelle.

Cet article ne donne lieu à aucune observation et est adopté à l'unanimité.

Art. 1/1 (*nouveau*)

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente l'amendement n° 1 (DOC 53 2263/002), qui vise à insérer un article 1er/1 en vue d'apporter à l'intitulé de la loi du 7 novembre 1969 relative à l'application de la sécurité sociale aux titulaires d'une licence de "coureur cycliste professionnel" la même modification terminologique que celle qui est apportée à l'article 1er de ladite loi.

L'amendement est adopté à l'unanimité. De ce fait, un article est inséré dans la proposition de loi.

Art. 2

L'article apporte des corrections d'ordre terminologique ou technique à l'article 1er de la loi du 7 novembre 1969; il vise notamment au remplacement des mots "coureur cycliste professionnel" par les mots "coureur élite avec contrat", et répute les coureurs titulaires de la licence professionnelle se trouver dans les liens d'un contrat de travail d'employé et non plus d'ouvrier.

Cet article est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 3

Outre une modification terminologique, cet article implique une modification de l'article 3 de la loi du 7 novembre 1969 en vue de conditionner la délivrance de la licence de "coureur élite avec contrat" à la constitution d'une garantie.

Belgische Wielrijdersbond is derhalve het Belgische socialezekerheidsstelsel van toepassing.

Het voorstel krijgt dan ook een gunstig advies, zowel uit een administratief als uit een juridisch oogpunt.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Dit artikel regelt de grondwettelijke bevoegdheidsgrondslag.

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt eenparig aangenomen.

Art. 1/1 (*nieuw*)

Mevrouw Carina Van Cauter (Open VLD) dient amendement nr. 1 (DOC 53 2263/002) in, dat ertoe strekt een artikel 1/1 in te voegen ten einde in het opschrift van de wet van 7 november 1969 betreffende de toepassing van de socialezekerheidswetgeving op de houders van een vergunning "beroepsrenner" dezelfde terminologische wijziging aan te brengen als in artikel 1 van dezelfde wet.

Het amendement wordt eenparig aangenomen. Derhalve wordt een artikel in het wetsvoorstel ingevoegd.

Art. 2

Dit artikel brengt in artikel 1 van de wet van 7 november 1969 een aantal terminologische of technische verbeteringen aan; het voorziet met name in de vervanging van het woord "beroepsrenner" door de woorden "eliterenner met contract" en bepaalt dat de wielrenners met een beroepslicentie geacht worden gebonden te zijn door een arbeidsovereenkomst van bediende in plaats van arbeider.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 3

Afgezien van een terminologische aanpassing, impliceert dit artikel een wijziging van artikel 3 van de wet van 7 november 1969 in die zin dat de afgifte van de licentie van "eliterenner met contract" afhankelijk wordt gemaakt van een zekerheidstelling.

L'article est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 4

Cet article abroge l'article 4 de la loi du 7 novembre 1969, qui exclut du droit aux allocations de chômage les titulaires d'une licence professionnelle.

L'article est adopté à l'unanimité.

VOTE SUR L'ENSEMBLE

L'ensemble de la proposition de loi, telle qu'elle a été amendée et moyennant quelques corrections d'ordre légistique et linguistique, est adoptée par 11 voix et 2 abstentions.

Le rapporteur,

Vincent SAMPAOLI

Le président,

Yvan MAYEUR

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 4

Dit artikel voorziet in de opheffing van artikel 4 van de wet van 7 november 1969, dat houders van een beroepslicentie uitsluit van het recht op werkloosheidsuitkeringen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

STEMMING OVER HET GEHEEL

Het gehele, geamendeerde wetsvoorstel wordt, met inbegrip van enkele wetgevingstechnische en taalkundige verbeteringen, aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

De rapporteur,

De voorzitter,

Vincent SAMPAOLI

Yvan MAYEUR